

Ved loven, der trådte i kraft den 1. april 1964, samtidig med arvelov nr. 215 af 31. maj 1963, foretoges en lang række ændringer i lov om afgift af arv og gave, jfr. lovbekendtgørelse nr. 138 af 29. april 1957. Det fremsatte lovforslag var — bortset fra en enkelt ændring af sproglig karakter — enslydende med det forslag til lov om ændring i lov om afgift af arv og gave, der blev fremsat i folketingsåret 1962-63, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet. Med hensyn til indholdet af dette lovforslag og baggrunden for dets fremsættelse henvises til omtalen i folketingsårbog 1962-63, side 383 ff.

Under folketingets behandling af lovforslaget skete forskellige væsentlige ændringer:

Således ændredes *afgiftsskalaen* i arveafgiftslovens § 2, afsnit A, der bl. a. finder anvendelse ved arv til ægtefælle, børn, stedbørn m. v., således at *det afgiftsfri beløb 2.000 kr. forhøjedes til 5.000 kr.* under hensyn til, at beløbet 2.000 kr. var fastsat i 1922 og ikke ændret siden. I tilslutning til denne ændring, der efter forslag af finansministeren vedtoges ved lovforslagets 2. behandling, vedtoges ved lovforslagets 3. behandling, ligeledes efter forslag af finansministeren, yderligere den ændring, at det gaveafgiftsfri beløb efter arveafgiftslovens § 44, stk. 2, ligeledes forhøjedes fra 2.000 kr. til 5.000 kr.

For *arv til ægtefælle* indførtes efter forslag af finansministeren ved lovforslagets 2. behandling den særregel i lovforslaget, formuleret som et nyt stykke i arveafgiftslovens § 2, afsnit A, at *arv på ikke over 50.000 kr.* skulle være *afgiftsfri*, og at der for arv mellem 50.000 kr. og 100.000 kr. skulle svares afgift efter en lempeligere skala end den ellers gældende. Baggrunden for disse ændringer er, at der efter arvelovens ikrafttræden den 1. april 1964 ikke er samme adgang for den efterlevende ægtefælle til at opnå afgiftsfrihed i henhold til arveafgiftslovens § 14, stk. 1, ved overtagelse af ægtefællernes fællesbo til hensidenden i uskiftet bo, idet de hidtil gældende regler om den efterlevende ægtefælles adgang til at hensidde i uskiftet bo med udarvinger af anden arveklasse (den afdøde ægtefælles forældre eller disses afkom) bortfalder. Bortset herfra har man fundet det rimeligt, at der for *alle* tilfælde, hvor